

- KRIŠTÍN A. & SÁROSSY M. 2001: Ornitocenózy stredného toku Hrona. — *Sylvia* **37**: 53–66.
- LEŠO P. 2005: Ďalšie pozorovania potápačov veľkých v hniezdnom období na strednom Hrone. — Pp.: 46. In: KROPIL R. (ed.): Aplikovaná ornitológia 2005 a 2006, Zborník abstraktov. Technická univerzita, Zvolen.
- LEŠO P. & KROPIL R. 2004: Pozoruhodný výskyt potápačov veľkých (*Mergus merganser*) na Hrone v hniezdnom období. — Pp.: 12. In: KROPIL R. (ed.): Aplikovaná ornitológia 2004, Zborník abstraktov. Technická univerzita, Zvolen.
- LEŠO P. & KROPIL R. 2005: Hniezdi potápač veľký (*Mergus merganser*) na Slovensku? — *Tichodroma* **17**: 69–72.
- LEŠO P. & KROPIL R. 2006: Nové údaje o výskyte potápačov veľkých (*Mergus merganser*) na strednom Hrone v hniezdnom období. — Pp.: 26. In: KROPIL R. (ed.): Aplikovaná ornitológia 2005 a 2006, Zborník abstraktov. Technická univerzita, Zvolen.
- ŠÁLEK M. & MANDÁK B. 2000: Hnízdení morčáka veľkého (*Mergus merganser*) na Horažďovicku. — *Zprávy ČSO* **51**: 16–17.
- ŠŤASTNÝ K., BEJČEK V. & HUDEC K. 1997: Atlas hnízdního rozšíření ptáků v České republice 1985–1989. — Nakladatelství a vydavatelství H&H, Jihočany.
- ŠŤASTNÝ K., RANDÍK A. & HUDEC K. 1987: Atlas hnízdního rozšíření ptáků v ČSSR 1973/77. — Academia, Praha.

Došlo: 16. 7. 2007

Prijaté: 10. 10. 2007

Výskyt kazarky štíhlej (*Alopochen aegyptiaca*) na vodnej nádrži Sĺňava (Z Slovensko)

Occurrence of the Egyptian Goose (Alopochen aegyptiaca) at the water reservoir Sĺňava (W Slovakia)

Pavel KAŇUŠČÁK

Zavretý kút 42/16, 921 01 Piešťany, Slovensko; kanuscak@kios.sk

Pôvodne bola kazarka štíhla rozšírená takmer v celej Afrike južne od Sahary, v údolí Nilu, v Palestíne a Sýrii. V 17. storočí hniezdila ešte aj v juhovýchodnej Európe. Vyskytovala sa na Balkáne po Vojvodinu a hniezdila aj v Maďarsku a v Rumunsku. Už starí Egypťania, Gréci a Rimania ju chovali v zajatí a v Európe najmenej od 17. storočia bola rozšíreným parkovým vtákom. Od 18. storočia sa ako okrasný vták chovala najmä v Anglicku, kde v niektorých oblastiach aj zdivočela. Tak sa tam koncom

19. storočia vytvorila menšia populácia voľne žijúcich vtákov, počítajúca okolo 400 až 500 jedincov. Tento stav sa nezmenene udržiaval až do r. 1980. Potom, ale nastalo zvyšovanie počtu jedincov a rozširovanie areálu (Bauer & Glutz 1968, Bauer et al. 2005). Vtáky sa rozšírili do Holandska, kde bol odhadnutý stav hniezdiacich vtákov v rokoch 1998–2000 na 4500–5000 párov (Sovon 2002), do Belgicka, kde pre roky 2000–2002 bol stav hniezdiacich vtákov odhadnutý na 800 až 1100 párov (Anselin

& Vermermeersch 2004) a severozápadného Nemecka, kde v r. 2004 hniezdilo okolo 1000 až 1500 párov (Geiter in Bauer et al. 2005).

Zálety jednotlivých vtákov, či menších skupín, z voľne žijúcich západoeurópskych populácií, ale aj možné úniky zo zajatia boli zaznamenané v mnohých štátoch Európy (Cramp 1994). Vtáky boli zistené aj u našich bezprostredných susedov. Tak v Poľsku bolo doteraz zistených 11 záletov (Tomialojć & Stawarczyk 2003). V Maďarsku do r. 1930 boli známe iba tri údaje (Magyar et al. 1998), ale v poslednom období (2006) bola zaznamenaná takmer v každom kalendárnom mesiaci (Szinai in litt.). Podobná situácia je i v Rakúsku (Zuna-Kratky in litt.). V Českej republike bola zistená doteraz päťkrát. (Hudec & Šťastný 2005, Faunistická komise ČSO 2007).

Na Slovensku bola kazarka štíhla pozorovaná len na Hrušovskej zdrži pri Hamuliakove v dňoch 15.–16. 5. a 3. 6. 1993 – 1 ex. (Kalivodová & Darolová 1998) a na vodnej nádrži Hričov (5. 6. a 18. 6. 1996 – 1 ex., Ferulík in Karaska 1998).

Ďalší výskyt tohto druhu som zaznamenal pri Piešťanoch na vodnej nádrži Sĺňava v r. 2007, keď som pri pravidelnej kontrole vodnej hladiny 11. 3. pozoroval ďalekohľadom 25 × 100 1 ex. Vták letel smerom k ostrovnej depónii, kde aj zosadol a brodil sa v plytkej vode. Mal nápadne červené nohy a zobák a bola dobre viditeľná aj hnedastá škvrna okolo oka. Pozoroval som ho asi hodinu. Pri kontrole Sĺňavy na druhý deň som však už kazarku štíhlu nezastihol. Pozorovanie bolo akceptované Faunistickou komisiou Slovenskej ornitologickej spoločnos-

ti/BirdLife Slovensko 14. 9. 2007 pod číslom 02/2007.

Literatúra

- ANSELIN A. & VERMEERSCH G. 2004: Welcome to the World? Breeding alien species in Flanders (Belgium). — 16th Int. Conf. EBBC, Kayseri, Turkey.
- BAUER K. & GLUTZ VON BLOTZHEIM U. 1968: Handbuch der Vögel Mitteleuropas. Band 2, Anseriformes (1. Teil.). — Akademische Verlagsgesellschaft, Frankfurt am Main.
- BAUER H. G., BEZZEL E. & FIEDLER W. 2005: Das Kompendium der Vögel Mitteleuropas. Band 1, Nonpasseriformes – Nichtsperlingsvögel, 2. vollständig überarbeitete Auflage. — AULA-Verlag, Wiebelsheim.
- CRAMP S. (ed.) 1994: Handbook of the Birds of Europe the Middle East and North Africa. The Birds of the Western Palearctic. Volume I. Ostrich to Ducks. — Oxford University Press, Oxford.
- FAUNISTICKÁ KOMISE ČSO 2007: Husice egyptská – *Alopochen aegyptiacus*. — <http://fkso.sweb.cz/aloaeg.htm>
- HUDEC K. & ŠŤASTNÝ K. (eds.) 2005: Fauna ČR. Ptáci – Aves. Díl II/1. — Academia, Praha.
- KALIVODOVÁ E. & DAROLOVÁ A. 1998: Vtáky Slovenského úseku Dunaja Žitného ostrova. — Edícia Biosféra, Bratislava.
- KARASKA D. 1998: 3. správa Slovenskej Faunistickej komisie pre ornitológiu. — Tichodroma **11**: 245–248.
- MAGYAR G., HADARICS T., WALISZKY, SCHMIDT A., NAGY T. & BANKOVICS A. 1998: Nomenclatorium Avium Hungariae – an annotated list of the birds of Hungary. — Winter Fair, Budapest & Szeged.
- SOVON 2002: Atlas van Nederlandse Broedvogels 1998–2000: Nederlande Fauna 5. — KNNV Uitgeverij, Leiden.

Došlo: 29. 4. 2007

Prijaté: 10. 9. 2007